

عنوان مقاله:

بررسی اوصاف قرارداد فرانشیز

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی حقوق، روانشناسی، علوم تربیتی و رفتاری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید محمد اندرخور - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق، گرایش خصوصی، موسسه آموزش عالی روزبهان، ساری، ایران

ابراهیم حسین زاده - استادیار گروه حقوق، دانشکده حقوق، موسسه آموزش عالی روزبهان، ساری، ایران

خلاصه مقاله:

هم اکنون قراردادهای فرانشیز یکی از مهمترین عقود در بحث انتقال اموال فکری محسوب می گردد. در این پژوهش فرض بر این است که به جهت ماهیت خاص موضوع این قرارداد و شروط ضمن آن که می بایست باتراضی متعاقدين باشد، این نهاد حقوقی تنها بر اساس ماده ۱۰ قانون مدنی قابلیت تفسیر و توجیه دارد و دربررسی ساختاری شرط فرانشیز، می بایست به این موضوع توجه نمود که شروط جزو تعهدات فرعی در یک قرارداد بحساب می آید که می تواند با توافق و تعاملات طرفین در عقد درج شوند اما در قرارداد فرانشیز میبایست طبق ماده ۱۰ قانون مدنی (عقود نامعین) متعاملین بر اس اس توافق فی مابین خود قرارداد را انعقاد نمایند و ماهیتا بررسی کنند که هدف از انعقاد این معامله چیست و از چه شروطی می توانند استفاده نمایند که کمک و جهت دهنده به خواسته های طرفین قرارداد فرانشیز باشد. بنابراین اثر اصلی قرارداد فرانشیز حق انتفاعی است که گیرنده امتیاز به موجب مجوز اعطا کننده امتیاز بدست می آورد و به انکاء آن می تواند از سیستم متحدالشکل فرانشیز استفاده و بهره برداری نماید

کلمات کلیدی:

تعهدات، عقد، فرانشیز، حق امتیاز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1621886>

